

ПЛЕНУМ ВЦРПС

У Москві 23 січня продовжував роботу Третій пленум ВЦРПС. В обговоренні доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, голови ВЦРПС О. М. Шелепін взяли участь голова Узбецької республіканської ради профспілок М. А. Зайдов, голова ЦК профспілок робітників і службовців сільського господарства і заготівель І. Ф. Шкуратов, міністр вугільної промисловості СРСР В. Ф. Братіско, товариш Тбіліського верстатобудівного заводу ім. Кірова, депутат Верховної Ради СРСР З. Г. Саралідзе та інші.

Із заключним словом на пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, голова ВЦРПС О. М. Шелепін.

Пленум ВЦРПС прийняв постанову, в якій цілком і повністю схвалив рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, що їх містить доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік», і приймає їх до неухильного керівництва і виконання.

На цьому Третій пленум ВЦРПС закінчив свою роботу. (ТАРС).

МОЛОДА НАФТА КІРІШІ

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР палко поздоровили колективи будівельного тресту № 46 Мінбуду СРСР спеціалізованих організацій Мінмонтажспецбуду СРСР, проєктних інститутів і Кіріського нафтопереробного заводу у Міннафтохімпрому СРСР з видатною трудовою перемогою — завершенням будівництва і своєчасним введенням у дію першої черги Кіріського нафтопереробного заводу імені 50-річчя ВЛКСМ у Ленінградській області.

Кіріші — молодий промисловий центр Північного заходу з населенням понад 30 тисяч чоловік — вносить дедалі вагомий вклад у промисловий потенціал країни. (ТАРС).

Приз Гіталова — у Василя Лузанівського

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 11 (1647).

ЧЕТВЕР, 25 січня 1973 року

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Про ініціативу комсомольсько-молодіжних колективів бригади комуністичної праці імені ХХІV з'їзду КПРС різників ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району та молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району.

Виконуючи рішення ХХІV з'їзду КПРС, грудневого Пленуму ЦК КПРС, завдання, що випливають з доповіді Л. І. Брежнєва «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік», комсомольсько-молодіжні колективи бригади комуністичної праці імені ХХІV з'їзду КПРС ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району та молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району включились в соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань третього, вирішального року п'ятирічки. Комсомольці і молодь працюють під лозунгом: «Дати державі продукції більше, кращої якості, а меншими затратами».

Борючись за раціональне використання та економію робочого часу, заощадження матеріалів, різники ковальсько-пресового цеху

заводу «Червона зірка» зобов'язались в 1973 році виконувати змінні завдання на 170—180 процентів, підвищити продуктивність праці на 16 процентів.

Механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, наслідуючи трудові традиції тракторних бригад двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова та лауреата премії Ленінського комсомолу Василя Моторного, постійно дбаючи про підвищення культури землеробства та технічного рівня механізаторів, вирішили в 1973 році виростити і зібрати по 100 центнерів кукурудзи в зерні на 218 гектарах, озимої пшениці на площі 140 гектарів — по 50 центнерів, по 320 центнерів цукрових буряків на 160 гектарах.

На зборах комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях

Леніна» Онуфріївського району комсомольці зобов'язались за рахунок впровадження ефективних засобів механізації, раціонального використання кормів надійти в першому півріччі 1973 року 1850 кілограмів молока, а за рік 3250 кілограмів від кожної фуражної корови.

Бюро обкому ЛКСМУ схвалило ініціативу комсомольсько-молодіжних колективів бригади різників ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району та колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району.

Місськими, райкоми ЛКСМУ зобов'язано широко розгорнути соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів області, активніше використовувати заходи морального і матеріального заохочення переможців змагання, передовий досвід кращих колективів.

По ВСЬОМУ вгадувалося: хлопці ще знаходяться під впливом розказаного Василем Лузанівським та Анатолієм Жижченком, які щойно повернулися із столиці України. Бригадир і групкомсорт бригади зустрічалися там із керівниками комсомольсько-молодіжної тракторної бригади ордена Леніна колгоспу імені Леніна Тарашинського району Київської області Василем Слесаренком і Олександром Яковичем, поділилися досвідом, уклали договір на соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами.

Зібралися у Будинку культури, запросили на збори старшокласників, і хоч до початку комсомольських зборів бригади лишилося декілька хвилин, розмова про договір не вщухала.

Сьогодні механізатори колгоспу «Жовтень» — правофлангові змагання. Включившись у боротьбу за високу культуру землеробства, в першому році п'ятирічки виростили найвищий врожай озимої пшениці серед комсомольсько-молодіжних бригад республіки. Та на цьому не заспокоїлись. Навпаки. Відчули свою силу. Вчилися у відомих механізаторів двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, лауреата премії Ленінського комсомолу В. І. Моторного, впроваджували нову агротехніку, бережно використовували техніку. І вишгородою за звичаєм і наполегливу працю був високий урожай минулого року: на кожному з 606 гектарів молоді механізатори збрали по 42,2 центнера зернопах. Це дозволило колгоспу вибрати перше місце у соціалістичному змаганні серед господарств Новомиргородського району.

І ось ще один успіх. Бригада добилася найкращих показників у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних бригад Кіровоградщини.

На цих комсомольських зборах, в урочистій обстановці перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака вручив колективу перехідний Червоний прапор ОК ЛКСМУ та приз двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, побажав ударної праці, дорідних урожаїв.

— Не забувайте, — сказав він, — що цим призом свого часу володіла бригада Василя Моторного, яка минулого року виростила 100-центнерний урожай кукурудзи.

— Наша відповідь за довіря — відмінна праця. Своє зобов'язання: виростити на всій площі по 100 центнерів кукурудзи і 50 центнерів озимої пшениці з гектара виконаємо, будемо працювати так, щоб приз і Червоний прапор не віддати до кінця п'ятирічки, — так від імені бригади сказав Василь Лузанівський. — А на змагання ми викликаємо, крім таращанців, ще й комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу імені Ульянова Ульянівського району, де бригадиром Анастолій Харкачів.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комуняра».

На фото: перехідний Червоний прапор обкому комсомолу отримала комсомольсько-молодіжна бригада колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району. Перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака вручає В. Лузанівському приз двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

В. І. ДУДКО.

О. І. Фількін. Порівняння — найкращий засіб для створення чіткої уяви про розвиток професійно-технічної освіти на сьогодні. Якщо 10—15 років тому в області було всього 14 навчальних закладів, то нині відкрилися 8 нових училищ — у Кіровограді, Ульяноці, Олександрії, Онуківому та ін. Набір раніше нараховував три — три з половиною тисячі чоловік. Минулого ж року училища області закінчили 6900 юнаків і дівчат. В наших ПТУ можна ос-

ПТУ І ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

Розмову ведуть інспектор обласного управління профтехосвіти О. І. ФІЛЬКІН, директори міських профтехучилищ № 4 та № 6 м. Кіровограда, Л. М. САВЧЕНКО і В. П. ТАТАРИНОВ, заступник головного інженера заводу «Червона зірка» В. І. ДУДКО, секретар комітету комсомолу цього підприємства С. ВИШНИЦЬКИЙ, завідувач сектором профтехосвіти ОК ЛКСМУ Л. ОВЧАРЕНКО.

воїти будь-яку з 80 спеціальностей і професій? Л. М. Савченко. Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше поліпшення професійно-технічної освіти», свідчить саме про те, яке значення партія і уряд надають цій системі на сучасному етапі. Треба сказати, що зараз для нас працюють і Академія педагогічних наук, науковці. Розробляється нова програма. Велике значення має перехід училищ на трирічний строк на-

вчання. В цьому році буде перший випуск МПТУ № 4, де разом з професійним розрядом юнаки і дівчата одержать атестат зрілості. В зв'язку з цим відкриваються широкі можливості і перспективи. Адже в нас значно краща матеріальна база, ніж у середній школі, обладнання кабінетів та лабораторій теж на високому рівні. В училищах працюють технічні гуртки, але деякі вчителі і бать-

Л. М. САВЧЕНКО.

(Закінчення на 2-й стор.).

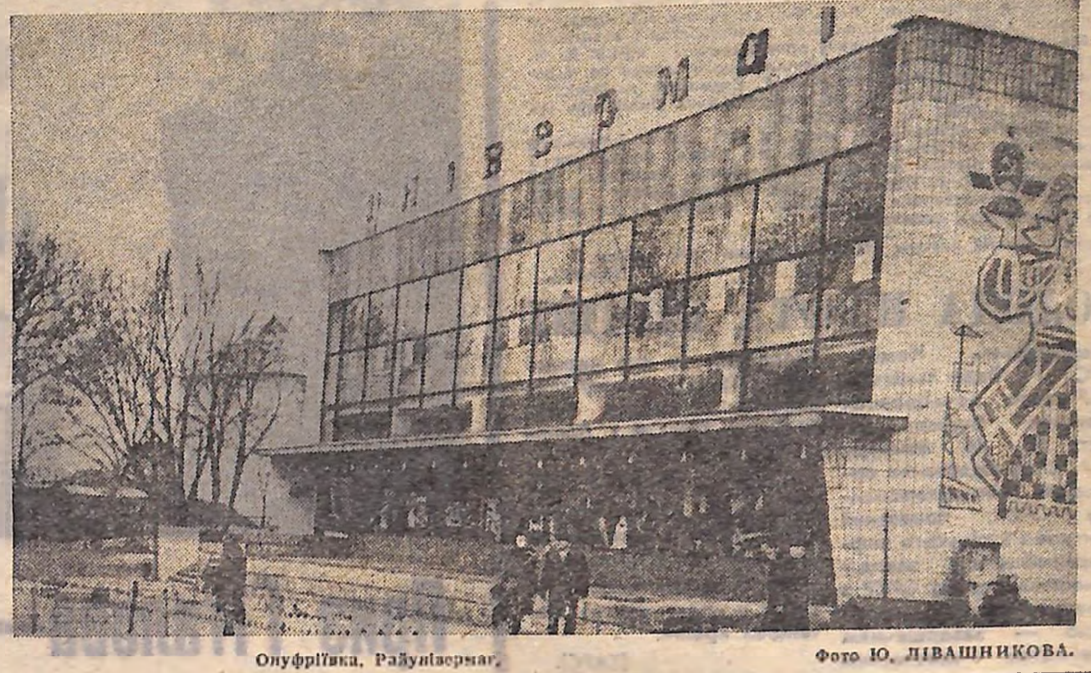
НА ВСІХ ОБ'ЄКТАХ

На всіх об'єктах, які зводять наша будівельна управління, панує піднесення. Натхненні важливим документом — Постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання Всесоюзного змагання серед працівників промисловості, будівництва і транспорту, будівельники працюють із випе-

редженням графіка. Вже освоєно близько 300 тисяч карбованців.

Комсомольці і молодь — в перших рядах. Нині приклад в роботі беруть із комсомольців бетонника Олександра Волошина, муляра Василя Плахотного, шофера Валерія Козлова.

Люба РУДЕНКО, кранівниця, член комітету комсомолу ВУ № 1 тресту «Кіровоградуглебуд». м. Світловодськ.

Олуфріївка. Райлінаерсга.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«КРУГЛИЙ СТИЛ «МК»

О. І. ФІЛЬКІН.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

ки ще недооцінюють ролі професійно-технічної освіти. Вони вважають, що до них не варто поступати тим, хто мріє про дальше підвищення освіти. В. П. ТАТАРИНОВ. Середня освіта — це і вечірня школа. Така система діє в нас, в ПТУ № 6. Звичайно, неслугою поєднувати навчання в ПТУ і у вечірній школі. Та ми намагаємося полегшити самий навчальний процес. До речі, наші колеги з ПТУ № 4 виступили ініціаторами міжпредметних зв'язків у навчанні. Середня освіта — це майбутнє ПТУ. Це являє і відповідальні вимоги науково-технічного прогресу.

С. ВІШНИЦЬКИЙ. Комсомольці «Червоної зірки» намагаються з перших днів навчання тримати постійний контакт з учителями ПТУ № 4 і № 6. Випускники цих училищ йдуть, в основному, працювати до нас на завод, і готувати до цього їм треба якомога раніше. Кожна група ПТУ закріплена за окремим цехом. Запрошуємо на всі заводські заходи комсомольців з училищ. Ми теж часті гості в групах.

Л. Овчаренко. А чи беруть шефство над групами комсомольсько-молодіжні колективи на заводі?

С. ВІШНИЦЬКИЙ. Ні. Над школами міста ми шефствуємо, а от з цього боку зв'язків у нас немає. Взагалі, всі, чим користуються заводи — Палац культури, бібліотека, спортмайданчик і т. п. — до послуг і учнів. Коли випускники приходять на завод, відбувається урочиста посвята в робітників. Правда, в деяких цехах ця традиція почала забуватися. Але в загальному заводських масштабах такі заходи проводяться.

Л. М. САВЧЕНКО. Чіткого зв'язку між нашими училищами і заводом ще не досягнуто. Відліз кадрів, наприклад, наперед знає, скільки учнів придуть на практику на «Червонозірку». Можна заздалегідь закріпити учнів за передовиками виробництва.

В. І. ДУДКО. Зв'язок між «Червоною зіркою» і ПТУ № 4 та № 6 іде по лінії забезпечення їх інструментом, устаткуванням для майстерень.

Л. М. САВЧЕНКО. Ми готуємо в училищі токарів четвертого розряду. Це вже спеціаліст. Але підготувати його на таких застарілих верстатах важко. Приходить він на виробництво і йому довгий час потрібно пристосовуватися до нової сучасної техніки.

В. І. ДУДКО. Справді, обидва училища в цьому питанні відчувають деякі затруднення. Але, думаю, в майбутньому таке становище зміниться. В процесі реконструкції заводу буде побудований виробничий корпус, який укомплектується необхідним устаткуванням.

Л. М. САВЧЕНКО. Наші учні в майстернях училища виготовляють власну продукцію, виконують замовлення підприємств міста. Без перебільшення скажемо, що обсяг

Науково-технічний прогрес впевнено увійшов у життя професійно-технічних училищ і одноразово поставив перед ними ряд проблем. Для того, щоб не відстати від потреб розвитку сьогоденного виробництва, крокувати в ногу з технічним прогресом, потрібно їх якомога швидше вирішення. В нашій розмові це стосується, насамперед, більш тісного зв'язку базового підприємства і училища, активізації роботи комсомольської організації по ідейно-політичному вихованні молоді, дальшого поліпшення методичного і викладацького рівня, забезпечення майстерень новим сучасним обладнанням, створення необхідних умов для закріплення випускників на виробництві. Це основні висновки, на нашу думку, корисної потрібної розмови.

Сподіваємося, на цьому вона не закінчиться. Чекаємо, що її продовжать викладачі, учні, випускники ПТУ, робітники, — ті, кого хвилює питання підготовки кваліфікованих спеціалістів для нашого народного господарства.

ПТУ І ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

Учнів робіт дорівнює обсягу робіт невеликого заводу. Учні проходять стадію роботи з багатьох виробничих циклів. Отже, більшість з них прагнуть до складної самостійної роботи — в них висока професійна підготовка. А на заводі більшість випускників стоять на дрібних операціях.

Л. ОВЧАРЕНКО. Можливо, це одна з причин плинності кадрів молодих робітників?

В. П. ТАТАРИНОВ. Багато випускників розраховується з тієї причини, що дуже гостро стоїть питання з гуртожитком. А знайти квартиру — це невідгідно. І тому молодий робітник йде на те, щоб розрахуватися. Порушення трудової дисципліни і правопорушення, які ще іноді трапляються, це і недогляд комсомольської організації. А для виховання молоді людини створені всі умови. На високому рівні викладаються суспільні і технічні дисципліни. Навчально-виховний процес весь час удосконалюється. Є де прикласти учням і свої здібності. 211 чоловік займаються в гуртках технічної твор-

В. П. ТАТАРИНОВ.

чості, їх виробни неодноразово демонструвалися на обласних та республіканських виставках, на ВДНГ.

О. І. ФІЛЬКІН. Значно змінилась матеріальна база ПТУ. Парк нашого верстатного обладнання зріс на 100 одиниць.

Л. М. САВЧЕНКО. Випускники ПТУ з середньою освітою — це людина з широким кругозором. Він дивиться на свою професію не з точки зору споживання, а з погляду значення її для суспільства.

В. І. ДУДКО. Молоді люди, які приходять на завод відчувають затруднення і, в першу чергу, психологічного характеру. Треба допомогти їм відчувати, що в цеху вони не тимчасові гості, а господарі.

НАГОРОДИ — ПОЛІГРАФІСТАМ

Значними трудовими успіхами, знаменним був для поліграфістів області повільний 1972 рік. Широко розгорнувши соціалістичне змагання із честь 50-річчя утворення СРСР, вони достроково виконали свої річні завдання. В ході соціалістичного змагання поповнилися шеренги передовиків, ударників комуністичної праці. Країні з них відзначені Почесними Грамотами та значками «Відмінник преси» і «Відмінник соціалістичного змагання УРСР».

З року в рік добивається високих показників у праці цинкограф обласної друкарні імені Г. М. Дмитрова М. Турчак. Він нагороджений Почесною Грамотою Держ-

комітету Ради Міністрів Союзу РСР у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі. Країна складачка Комуністичної друкарні Л. Шумейко нагороджена значком «Відмінник преси».

За сумлінну працю Почесною Грамотою Держкомітету Ради Міністрів УРСР у справах видавництва поліграфії і книжкової торгівлі нагороджено друкарку Кіровоградської районної друкарні Л. В. Погорліову. Країною літописцю обласної друкарні М. Г. Мужиковському вручено значок «Відмінник соціалістичного змагання УРСР».

Одержуючи нагороди, вони дали слово, що в третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки доб'ються ще більших успіхів у виконанні планових завдань та соціалістичних зобов'язань.

О. ПОЛІЩУК, начальник редакційно-видавничого відділу облуправління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі.

«ДНІПРО» — ЧИТАЧАМ

З друкарні щойно доставлено сигнальний примірник книжки. На її титульному аркуші надруковано — «М. Службіс. Сходи в небо. Дніпро, 1973 р.». Це один з краєвих творів литовської радянської прози, з яким незабаром познайомляться українські читачі.

Для нас, — сказав у розмові з кореспондентом РАТАУ Д. Новицьким директор видавництва, заслужений працівник культури УРСР О. І. Бандура, — ця книжка є своєрідною естафетою, яку ми прийняли від року минулого. Романом М. Службіса ми починаємо нову серію «Скарбниця братніх літератур».

Як відомо, до 50-річчя утворення Радянського Союзу ми випустили ряд видаць, багато з яких

дівало високу оцінку читачів не тільки республіки, а й усієї країни. Серед них збірники «В сім'ї вольній, новій», «Зоря над світом», «Чуття єдиної родини», шостий випуск «Сузір'я» і особливо 50-томна бібліотека «Джесла дружи», до якої ввійшли значні твори сучасних письменників народів СРСР. Продовження цього фундаментального видання і було нова серія, що складатиметься з 30 томів.

Нинішній рік з цікавим правом називають вирішальним роком дев'ятої п'ятирічки. Всенародний похід за досягнення високих показників у праці виявляє нових героїв п'ятирічки — робітників, колгоспників, учнів, які своєю натхненною працею звеличують соціалістичну Батьківщину,

примножують її матеріальні і духовні багатства. З такими людьми познайомить читачів серія «Наш сучасник».

До 30-річчя перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні видавництво починає випускати бібліотеку під девізом «Мужність». Сюди ввійдуть відома трилогія О. Гончара «Прапороносці», двотомник В. Козаченка «Листи з патрона», повість П. Автомонова «Його прізвище невідомо».

Чимало значних книжок поповнять традиційну серію, куди входять твори про видатних діячів Комуністичної партії і Радянської держави.

Серед інших цікавих публікацій — спеціальні альбоми, приурочені до 400-річчя книгодрукування в Україні, подарункові і сувенірні видання. Всього в 1973 році, сказав на закінчення О. І. Бандура, «Дніпро» випустить 185 назв книжок

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

— ДІВЧАТА, сьогодні заняття в школі комсомольської політосвіти. Не забули?

— Пам'ятаємо. А про що розмовити будуть?

— Не будуть, а будемо, — уточнює групкомсорг. — Про продуктивність праці. Шляхи її підвищення.

...Щоп'ятиці, тричі на місяць у сільський клуб села Більшівника сходяться молоді виробничники колгоспу «Дружба». Хлопці і дівчата, як тільки що з поля чи з ферми, займають місце за столом, готують зошити для конспектування. Віктор Дмитрович Стигичинський, пропагандист, востаннє переглядає заздалегідь підготовлені схеми, діаграми, що уявляють програмовий матеріал курсу з основ соціалістичної економіки.

Після короткої політінформації пропагандист ставить перше запитання по темі семінарських занять. Докладну відповідь на нього дає комсомолка Зінаїда Огоренко. Вона розповідає про те, які фактори найбільше сприяють підвищенню продуктивності праці, теоретичні положення підкріплює місцевими фактами.

— Взяти для прикладу нашу шосту молочно-товарну ферму, — говорить дівчина. — За побічними турботами дояркам ніколи було й вгору глянути. За рік надолі ледь сягали двох тисяч кілограмів молока на корову. Тепер майже всі трудові процеси механізовані. Працювати стало легше і продуктивність праці підвищилась.

Відповідь Зінаїди Огоренко дозволяють Надія Поліщук, Зоя Митрофанівна, Валентина Воронова, Григорій Зінченко, інші слухачі. Всі вони добре засвоїли програмовий матеріал, а тому відповідали на запитання пропагандиста швидко, показуючи глибокі і міцні знання.

Коли заняття закінчилися, він підійшов до пропагандиста і попросив розповісти його про слухачів.

— Заняття в школі комсомольської політосвіти, — говорить Віктор Дмитрович, — відбуваються регулярно 10 членів ВЛКСМ. І хоту сказати, що політичний заряд, одержаний тут, виявляється у праці. Знання дозволяють молоді колгоспу жити повніше, працювати краще. Ось, наприклад, Зінаїда Огоренко. Одна з найактивніших слухачок, вона і на виробництві в усьому — приклад. Торік зобов'язалася надіти на кожну з сімнадцяти закріплених за нею

корів по 2.600 кілограмів молока, а наділа майже по 3.000 кілограмів. У третьому, вирішальному році п'ятирічки, комсомолка дала слово перекрити тритисячний рубік. Не відстають від неї і члени комсомольсько-молодіжного колективу, очолюваного Лідією Поддаєвою — Надія Поліщук, Зоя Митрофанівна.

На першому відділку колгоспу працює 20 комсомольців. Тут і в праці, і в навчанні в числі кращих слухачів Степан Давидовський, Віктор Чернишко, Антоніна Куліченко, Віктор

ЗАРЯД, ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, НАДІННИЙ

Скрипняк, Раїса Буцька. Нормуальникові ремонтної майстерні Миколі Ковалю знання з основ соціалістичної економіки допомагають відповісти на такі запитання, наприклад, як і в яких випадках переглядаються діючі на виробництві норми праці, норми часу, норми виробітку, чи завжди ріст заробітної плати залежить від росту продуктивності праці, чи завжди підвищення продуктивності праці впливає на підвищення заробітної плати тощо. А ось тракторист Микола Цехненко, переглянувши свою особисту річну норму, взяв підвищені соціалістичні зобов'язання на мець північного колгоспу СРСР і успішно справився з ними. За це його преміювали путівкою в Москву на Виставку досягнень народного господарства.

Ідейно-політичне загартовування комсомольців є невід'ємною умовою підвищення боєздатності лав молодих будівників комуністичного суспільства. Особливе значення воно має зараз, коли комсомольська організація колгоспу дала слово в нинішньому, вирішальному році п'ятирічки вийти в число кращих комсомольських організацій району.

С. МАТУСЯК, позаштатний кореспондент «Молодого комунара». Долинський р-н, колгосп «Політосвіта».

XX сторіччя. Проблеми.

Кореспондент АПН Віктор ШИКАН повідомляє в своїй статті про існуючі на Україні оригінальні дослідження і розробки, націлені на боротьбу з міським шумом.

ЦЮВА КАРТА столиці України, створена Інститутом «Київпроект» за участю Київського науково-дослідного Інституту загальної й комунальної гігієни, не буде мати масового попиту: це карта шумів, що цікавить лише спеціалістів. Проте вона має найбільш безпосереднє відношення до життя, працездатності, здоров'я всіх городян.

ГЕОГРАФІЯ ТИШІ

чим вищий рівень шумів, тим «гарячіше» магістраль. Окремі, найшумніші позначені цифрами: це величини звукового тиску в децибелах. Основну роботу щодо створення цієї карти провела група інженерів «Київпроект» — Костянтин Чичков, Олександр Факторович і Валентина Гаркавенко під керівництвом Вадима Ковалюка, який одночасно є заступником голови міської комісії по боротьбі з шумом.

Жителя великого міста не здивує змаганням реву й гуркоту сямоскидів, вантажних машин, рейсових автобусів, мотоциклів. Хіба що йому цікаво буде дізнатися, що, скажімо, екскурсовод з мегафоном, їде на вуха гостей з силою в 95 децибел, успішно конкуруючи з вагоном метро чи автобусом (90 децибел). Середній рівень шумів — в семи метрах від тротуару тримається приблизно в таких межах, а окремі перевищують і 100 децибел. Всього лише на 30 децибел вище цієї величини лежить больовий поріг, коли звук як такого не чути, а відчувається лише біль у вухах.

Однак наша цивілізація на цьому порозі не затримується. Ми оперуємо шумами в 130 децибел, коли технологі говорять про стомленість металу, і 190 децибел, коли із металевих конструкцій вилітають заклепки (до того ж, вставляються вони «за допомогою» 130 децибел). Відомий випадок, коли цинкове відро, забуто в боксі для випробування реактивних двигунів, перетворилося в купу безформених обривків. Що ж стосується житейськ істот, то вже 160 децибел для деяких видів стають смертельними.

Між іншим, суявив у тому, що з надмірним шумом потрібно боротися, ні в кого ніколи не має. Електромобіль замість двигуна внутрішнього згорання — досить віддалена перспектива.

УЖЕ ПЕРШИЙ аналіз карти шумів, створений в Києві, дав цікаві, подекуди несподівані результати. Виявилось, наприклад, що всупереч поширеній думці найшумлівішими місцями в місті є не площі, а вулиці. Справа в тому, що

вулиця, відгороджена двома рядами високих будинків, перетворюється в своєрідний звуковід, в якому до прямих, значних шумів прислабуються багаторазові відображення від фасадів. (Озеленювати вулицю зеленою, що вється, — ось природна рекомендація, яка допоможе різко знизити відображення звука). Значно нижчі, ніж сподівалися, виявились величини шуму біля залізничці. В Києві вона переважає житлові райони, це зношувачі, але виявилось, що в перерахунку на час (а саме так визначається вплив шуму на організм) показники не такі вже високі.

Але все це, так би мовити, попутні відкриття. Головне, що дає карта шумів архітекторам і гігієністам, — можливість проаналізувати ситуацію, що склалася, і напередити в дальшому містобудівництві. Всі вулиці міста вдалось розділити згідно ступеня шумності на чотири категорії, і тепер містобудівники можуть підходити до них диференційно, стримуючи ріст шуму в процесі дальшої забудови. Деякі магістралі вирішено поглибити або перенести під землю.

Київ — одне з найзеленіших міст світу, проте акустики, проаналізувавши характер насаджень, залишилися ним незадоволені. Деревя в основному виконують декоративну функцію, хоча можуть і повинні служити протишумовим заслоном. Дослідженнями встановлено, що насадження в один і навіть два-три ряди нічим не допоможуть у боротьбі з шумом. Адаже залишаються вільними підкранові простори, по яких звук без перешкод досягає вух перехожих і вікон будинків. Нині містобудівельники приступають до створення спеціальних насаджень, щоб ефективно служили справі тиші.

Не завжди шириня вулиць дозволяє використовувати зелені в таких випадках можна будувати бетонні бар'єри чи земляні вали. Розташовані поблизу транспортних доріг, вони можуть бути високими: створювана ними звукова тінь з віддаленням росте у висоту — так, як і у випадку з світлозахисною ширною.

Але як бути, коли немає можливості поставити і такий екран? Тоді повинні прийти на допомогу спеціальні типи житлових будинків. До розробки таких будівель незабаром стануть спеціалісти «Київпроект». Більшість приміщень в них буде виходити вікнами в бік, протилежний вулиці, на магістралі зверху вікна кухонь, санвузлів та інших підсобних служб. Віконні рами спеціальних конструкцій створять підвищену звукоізоляцію.

Робота над створенням карт шумів ведеться нині і в крупних центрах України — Донецьку, Харкові, Дніпропетровську. В усіх містах введено обов'язкове правило: опіювати будинок, що приймається у будівельників, і з точкою зору шумової обстановки. Велике й тихе місто — ці слова по повинні звучати як парадокс.

Віктор ШИКАН. (АПН).

БРАЦІМ комсомольським організаціям республік, країв і областей, які добились високих показників у всесоюзному екзаміні комсомольців, молоді, піонерів і школярів по фізичній і військово-технічній підготовці, будуть вручені перехідні призи імені першого льотчика-космонавта СРСР, Героя Радянського Союзу Ю. О. Гагаріна.

Всесоюзний екзаміні, який проводиться в рамках спортивної програми фестивалю радянської молоді, присвяченого 50-річчю утворення СРСР, включає в себе і масові змагання з багатоборства нового комплексу ГПО, — розповіді кореспондентів ТАРС відповідний відділом спортивної та оборонно-масової роботи ЦК

ПРИЗИ ІМЕНІ ГЕРОЯ КОСМОСУ

ВЛКСМ Віктор Томашкевич. Підсумки цих змагань, а також досягнення в розвитку масового спорту, залучення молоді до підготовки і складання нормативів ГПО будуть підбиті 24 червня, в День радянської молоді.

Зимові місяці, що залишилися, комсомольці повинні широко використати для проведення змагань з лиж і ковзанів, зимових туристичних походів. Необхідно розгорнути будівництво найпростіших спорспоруд, краще використувати наявні катки і лижні бази, вмело організувати спарта-

кляди на підприємствах і в навчальних закладах.

Зима стане вирішальним етапом для успішного складання всесоюзного екзаміну.

Перехідні призи імені першого льотчика-космонавта, встановлені ЦК ВЛКСМ, щороку вручатимуться трьом найкращим комсомольським організаціям республік і дванадцяти крайовим і обласним організаціям. Починаючи з наступного року нагородження ними приурочуються до Дня космонавтики — 12 квітня.

(Кор. ТАРС).

На знімку: виступ Молдавської танцювальної ансамблю «Жок».

Фото А. Неважжина.

ВИКЛИК «ПЛАНЕТИ»

На запрошення клубу «Планета» — юних друзів географічного товариства СРСР, в Ленінграді побувала делегація географічного товариства «Глобус» середньої школи № 30 м. Кіровограда.

Разом з ровесниками інших союзних республік, юні географи взяли участь у науковій конференції «Моя Батьківщина — СРСР», присвяченій 50-річчю СРСР. Р. ДАЙДАКУЛОВ, вчитель, громадський кореспондент.

НАШІ ЗІРКИ

ТАНЦЮЄ «ЖОК»

КОЛИ молдаванки говорять «Хай ла жок» — «Виходь на жок», це значить, що вряжай зібраний і починається свято. В буквальному смислі слова «жок» — це сільські танці. Тепер так називають народні гуляння під відкритим небом.

Від цього свята одержав свою назву Державний ансамбль народного танцю Молдавської СРР, який увібрив у себе все багатство і неповторність національного фольклору.

Його програма велика й різноманітна. Вона включає в себе молдавські народні танці, масові хореографічні композиції, жартівливі сценки, танці народів СРСР та інших соціалістичних країн. Творчому обличчю ансамблю властиві єдина виконавча манера, тонке відчуття стилю, блискуча техніка, артистизм.

«Жок» — володар золотих медалей молодіжних фестивалей у Бухаресті та Москві. З своїм мистецтвом він познайомив глядачів багатьох країн світу. Троє його солістів — Тетяна Усач, Іван Фурилка, Борис Філіпчук та художній керівник Володимир Курбет удостоєні Державної премії СРСР.

24 СІЧНЯ МИНУЛО 80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКО ДУНДИЧА (1893—1920) ГЕРОЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ.

ЛЮДИНА З ЛЕГЕНДИ

ПРО НЬОГО складено багато легенд. Та, можливо, це й не легенди, а така незвичайна правда, що здається легендою. Без сумніву одне: Дундич існував і всі подвиги, про які розповідають очевидці і про які складено легенди, здійснював.

Ще в роки громадянської війни газети часто називали його героїчним, відважним червоним Дундичем.

...П'ять першників на чолі з штаб-капітаном під'їздили до зайнятого білогвардійцями Воронежа. Удали мовчки, озирюючись навкруг. Завдання, поставлене перед розвідниками і їхнім командиром: пробратися у Воронеж і по можливості точно встановити, як ворог готується до оборони.

Вершники не поспішаючи рухались вулицями Воронежа. На них ніхто не звертав уваги — сотні солдат і офіцерів спували містом, з гуркотом проїздили обози, котились гармати. Відмітивши про себе, як охороняються підступи до переправи, д'ятеро аїхали на голов-

ну вулицю. Завдання виконано. Можна б і повертатися до своїх. Але під кителем на грудях штабс-капітана лежав конверт. Це вже не завдання, а особисто прохання Семена Михайловича Будьонського — передати конверт генералу Шкуро.

Вершники зупинились біля готелю «Брістоль», де розмістився штаб Шкуро. Офіцер увійшов у під'їзд. Він швидко повернувся, скочив у сідло. То був Олеко Дундич. Генерал розірвав конверт, прочитав: «Завтра мною буде взято Воронеж...»

Семен Михайлович дотримав слова: наступного дня червона кіньота вбила білогвардійців з міста.

Двадцять чотири рази був поранений в боях Олеко Дундич. За винятком хоробрість його нагороджено орденем Червоного Прапора.

Загинув героєм громадянської війни у бою з білополяками під Ровно. На могилі його, що знаходиться в міському парку, встановлено обеліск.

Люди — події — час

МАЙСТЕР ІСТОРИЧНОГО ЖИВОПИСУ

24 СІЧНЯ МИНУЛО 125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. СУРИКОВА (1848 — 1916), РОСІЙСЬКОГО ЖИВОПИСЦЯ.

«Я не розумію дій окремих історичних постатей без народу, без натовпу. Мені потрібно витягти їх на вулицю». Ці слова належать славетному російському художнику Василю Івановичу Сурикову. «Закінчивши Академію мистецтв, Суриков переїздить до Москви. Залишивши запис про його перше враження від старовинного російського міста. «Я, коли приїхав у Москву, — розповідав він, — просто врятований був... Пам'ятники, площі — вони дали мені ту обстановку, в яку я міг помістити свої сибірські враження. Я на пам'ятники як на живих людей дивився, — розлітував їх: «Він бачили, ви чули, — ви свідки». Стіна я розлітував, а не книги...»

В 1881 році художник закінчив роботу над картиною «Ранок стрілецької страти». Це стало народженням неперевершеного майстра історичного живопису. Вперше в російському мистецтві історія була показана у зціленні, у протиставленні двох сил: державної влади, яка торжествує свою перемогу, і морально не зламаної сили народного опору. З геніальною глибиною Суриков показав, що народ піднявся не проти прогресу, а проти тієї нової форми поневолення, в якій воно здійснюється.

Потім були — «Мешковик у Березові», «Боярня Морозова», «Підкорення Сибіру Ермаком», «Перехід Суворова через Альпи», «Степан Разін», в яких з небувалою силою й глибиною проникнення в історичне минуло художник показав справжнього героя історії — народні маси. Та вже «Ранок стрілецької страти» заслуговував на слова І. Ю. Рєпіна, який тоді сказав: «Наша гордість на цій виставці... Могутня картина!»

Велик Сурикова — у створених ним неперевершених історичних полотнах. Розвиваючи шекспіровське, пушкінське розуміння історії, як історії народної, він знайшов власну «суриковську» тему, поклав історію, як історію великого народу, розкрив небачені можливості його душі і серця.

Вже сучасники розуміли, що Суриков — величезна постать в мистецтві. Але тільки після перемоги народу, долю якого з таким душевним болем, з таким суворим реалізмом відтворив художник, стало повністю визнаним значення його творчості.

Випуск I (2)

Через кілька років вони стануть воїнами. А поки що юнаки ще в школі. Після уроків, під час канікул поспішають хлопці до моря. Тут на них чекають досвідчені педагоги — вчорашні моряки. Вони разом з дтсаєфіцями і згуртували в дитячій морській флотилії більше 400 школярів Світловодська. В розпорядженні юних моряків — навчальні класи, радіостанція, десятки приладів та іншого спорядження, що подарували світловодцям чорноморці. Спеціальний курс лекцій тут читає колишній підводник В. М. Штурмін.

Нарівні з уроками з військово-технічної підготовки працівники флотилії приділяють велику увагу патріотичному вихованню юних моряків. Тут влаштовуються зустрічі з воїнами-ветеранами, молодими воїнами-земляками, які приїжджають у відпустку. Нещодавно, наприклад, у гостях в юних моряків побували студент Одеського училища Олександр Скач-

ков, моряки — шефи флотилії і краці юні судноводці. Це Сергій і Тарас Шевченки, Володимир Скрипка, Микола Хрієнко, Олександр Борисов.

Під час тематичних виступів перед школярами часто виступає начальник флотилії учасник оборони

лі, інших містх України. Все побачене і почуте під час походу «Шляхами слави батьків», школярі відтворили в численних фотознімках, картинах...

Прибувають у відпустку колишні вихованці флотилії. І приходять сюди, щоб подякувати своїм вчителям за науку. Бо в тому, що вони нині стали відмінниками бойової і політичної

ІХ ЗАПОВІТНЕ КРИЛО

Севастополя Федір Овсіювич Мусієнко.

...Пареглядаючи щоденники вихованців флотилії, можна уявити, якими цікавими були їх маршрути по Дніпру. Вирушивши в плавання, світловодці побували в Києві, Каневі, Трипіль-

підготовки, є відбиток і днів навчання в рідному місті, на берегах Дніпра, в навчальних класах дитячої морської флотилії.

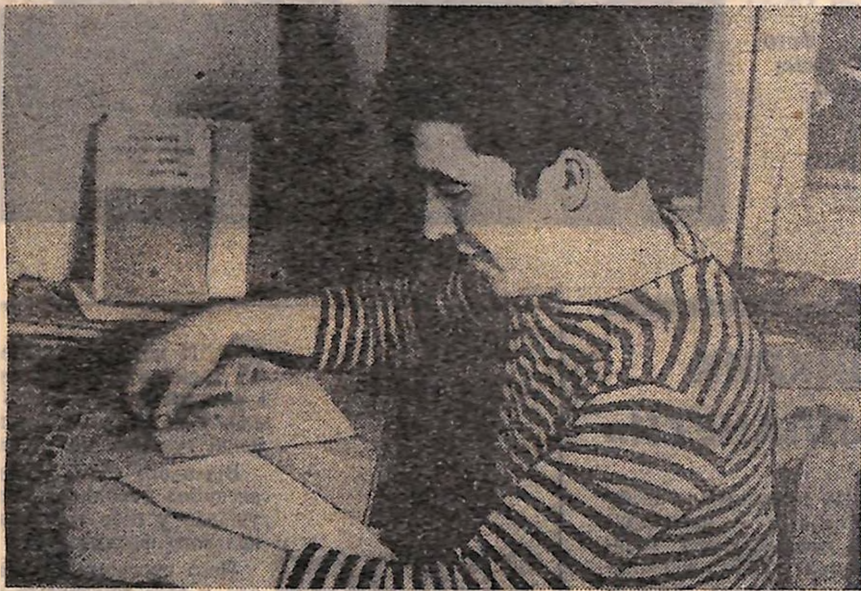
М. ВЕНЦОВСЬКИЙ, наш громадський кореспондент.

СТЕПОВИК

ЗГАДУЄ

МОРЕ

У НАВЧАННІ, ЯК НА СЛУЖБІ

Цікава і захоплююча служба в морському флоті була в комсомольця Миколи Мартинюка. Старшина першої статті вміло навчав молодих матросів, і не раз в наказах командира корабля згадувалось відділення, яким командував комсомолец Мартинюк, як одне з кращих.

А в далеких і довгих морських походах Микола згадував свій рідний колгосп на Вінничині. Адже звідти він пішов у армію, там батько й мати працюють і зараз. А закінчилась морська служба — приїхав моряк додому, відпочивав, замислювався, яким шляхом йти далі. Радінася з батьками.

— Від землі нам йти негоже, — казав батько. — Йди хоча б у ме-

ханизатори, чи ще куди-небудь, але тільки поближе до землі...

І Микола вибрав. Ще на флоті він якось випадково прочитав в одному з журналів статтю про бджіл. Ціказа була стаття. Ось він і вирішив піти вчитися на пасічника.

Подав усі необхідні документи в Дмитрівську сільськогосподарську школу в групу пасічників. Коли побачив у списку зарахованих своє прізвище, радості не було меж. Задоволений. Почалися дні навчання. З кожним уроком відкривалися все нові й нові таємниці життя бджолиної сім'ї.

Готуючи домашні завдання, слухаючи лекції педагогів, конспектуючи і роблячи виплиски з книг,

Микола не жалкує про те, що вбрав саме цю спеціальність. Тут, у навчальному класі, він приримується такого ж розпорядку, як і на морській службі. Його відповіді на питання викладачів не змушують останніх задумуватися над тим, яку оцінку внести до класного журналу. Там стоять лише дві незмінні — «4» і «5».

А ще він бере активну участь в уроках мужності. Знову згадує про море. Бо й хлопці мріють про нього.

Г. ФІЛАТОВ.

Дмитрівська сільськогосподарська школа садоводів. Знам'янський район.

На фоті: Микола МАРТИНЮК.

КУТОК ІСТОРІЇ

Вам напишуть живі...

ПЕРЕДСМЕРТНИЙ ЛИСТ Олександра ГЛАДКОВА, машиніста крейсера «Очаків».

«Прощавайте, дорогі друзі! Смерть мені не страшна, я життя своє присвятив для блага народу. Я знаю, за що мене розстріляють! Браток Костя! Передай всім товаришам шану і снажи, що брат твій загинув в боротьбі за свободу, за Севастопольську революцію...

Нас гине чотири чоловіки: лейтенант Шмідт, Антопенко, Часник і я. Розстрілювати нас будуть у місті Очаківі, на морській гарматі. Там буде моя могила. Дорогі батьки, ви не дуже плачте за мною, бо час тепер такий: люди гинуть по всій російській землі. Писав би багато, та перед смертю рука олівець не тримає.

Прощайте, дорогі батьки, мене більше не існує на світі. Я не зможу нічого описати, вам будуть писати мої товариші, які залишаться живими...

Хотілося б, Костя, пожити і подивитися, якою буде наша Росія, та робити нічого, доведеться загинути за справедливе діло...

Я свою справу виконав і помру спокійно за весь російський народ.

Писав після оголошення смертної кари за 8 годин до смерті. Прощавайте, всі рідні, прощавайте назавжди!

Олександр.

1906 року в березня.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодий комунар», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПРАПОР ПІДНІМУТЬ ЮНІ

Спорт

26 ЛЮТОГО ПОЧНУТЬСЯ СПОРТИВНІ ІГРИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

Багато цікавих стартів чекають спортсмени республіки в цьому році. Серед найбільш масових будуть змагання за програмою спортивних ігор молоді України. Передбачено, що 50 відсотків очок, які стануть «трофеєм» збірних команд і окремих учасників з області республіки додадуть до очок, що будуть здобуті під час VI літньої Спартакіади України 1975 року. В цьому особливість цьогорічних стартів.

Комітет по фізичній культурі і спорту при обласній спеціальною постановою затвердив ряд заходів, які, на нашу думку, сприятимуть успішним виступам кіровоградців на цих змаганнях.

Зараз вже визначено збірні команди області з видів спорту, які під керівництвом тренерського складу на кращих спортивних базах області сумлінно готуються до відповідальних стартів.

Цікаво, що вперше в головних змаганнях братимуть участь і представники ігрових видів спорту. Представниками ігор визначено гандболісток нашої області, які вже протягом багатьох років демонструють стабільну гру на багатьох республіканських змаганнях. І ми вважаємо, що вихованки тренера М. Бихова не підведуть нас і цього разу.

Передмова до республіканських стартів стануть змагання молоді Кіровоградської області з дванадцяти видів спорту. Так визначено положенням про проведення спортивних ігор молоді Кіровоградщини, які є складовою частиною підготовки команд і окремих учасників до найвідповідальніших стартів року.

Перше випробування чекає на наших гімнастів в Івано-Франківську. Саме там 26 лютого буде піднято прапор спортивних ігор молоді України.

Побажаємо ж нашим спортсменам і тренерам щасливих стартів і успішних фінішів.

В. СУРЖАН,

начальник оргвідділу облспорткомітету.

ШАХИ

НА ВИЩУ СХОДИНКУ

Десять днів у спортивному залі Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів області рада ДСТ «Лангарт» проводила класифікаційний турнір з шахів. У подвійних взяли участь одиннадцять спортсменів.

Успіху домогся другорозрядник електрик світловодського заводу металевих конструкцій Дмитро Перебийніс. Він набрав дев'ять

очок із десяти можливих, який показав норматив першого розряду єдиної всесоюзної спортивної класифікації. Першорозрядники також стали його земляки електрик цього ж підприємства Іван Шевченко та технолог заводу тракторних гідроагрегатів Микола Євдокимов.

Є. ШАБАЛІН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 26 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Телефільм «Доброново — огні дні». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 класу. (К). 12.10 — «Шахова школа». (М). 12.40 — Програма документальних фільмів. (М). 16.00 — «Розповіді про професії». (М). 16.30 — Прем'єра телевізійного документального фільму «701-й поверх». (М). 17.00 — Для дітей «Сонечко». (Львів). 17.30 — «За накресленими XXIV з'їзду КПРС». (Донецьк). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — «Польова пошта «Подвіг». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Для дітей. Лялькова вистава. (М). 19.00 — «Від усієї душі». (М). 20.30 — Кольорове телебачення. «Співак і пісня». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Цирк». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 0.35 — Новини. (М). 0.45 — Для школярів. «Зустріч з олімпійцями». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Токзав. «Женіхи». Телеспектакль. (М). 11.40 — «Нові міста на карті України». (М). 17.00 — Про колектив Першоуральського новотрубного заводу. (М). 17.30 — Для школярів «До таємниць живої природи». (М). 18.00 — «Ленінським курсом». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.25 — Художній фільм «Хліб і сіль». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Шандор Петєфі». До 150-річчя з дня народження. (К). 22.05 — Концерт симфонічного оркестру Українського телебачення і радіо. (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА, 27 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнатики для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Концерт лауреатів і дипломантів всесоюзного фестивалю народної творчості. (М). 11.00 — Для дітей. «Загадки і відгадки». (М). 11.20 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М).

11.50 — Кольорове телебачення. Документальний телефільм «Радянський Узбекистан». (М). 12.45 — Програма передач. (К). 12.50 — Мультифільм «Дивовижне китення». (К). 13.15 — «На музичній орбіті». (Харків). 14.00 — Народний телеуніверситет. (К). 14.30 — Кольорове телебачення. Для юнацтва. «Музична енциклопедія». (К). 15.30 — «Культура слова». (К). 16.00 — Кубок європейських чемпіонів з гандболу: «Спартак» (Київ) — «Раднички» (Бєлград). (К). 17.10 — «Чиста криніца». (Одеса). 18.00 — «Цей дивний, дивний світ». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Музично-розважальна програма «Кросворд». (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінокомедія «Приборкання непокоїної». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 12.45 — «Земляки». (Ленінград). 13.50 — Концерт молодих виконавців. (М). 14.15 — «Людина і закон». (М). 14.45 — Художній фільм «Олександр Невський». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 18.50 — Прем'єра документального фільму «Я жинеш, Юро?». (М). 19.00 — «Вогні цирку». (М). 19.40 — О. М. Островський. «На всякого мудреца довольно простота». Фільм-спектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження фільмового спектаклю. (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Концерт артистів оперети. (М). 23.25 — Новини. (М).